

DOMNILOR, AM VREA SĂ-L VEDEM PE ISUS

Denham Springs – Los Angeles

... ca oamenii să fie familiarizați cu ceea ce facem. Noi încercăm să arătăm că Isus Hristos este atât de prezent, încât orice inimă credincioasă să fie stimulată să-L atingă pe Dumnezeu, prin credință, pentru orice are nevoie, fiindcă tot ce ne trebuie, în călătoria vieții, este în Hristos.

Este ca în cazul acestor pomi. Mărul, de exemplu, deși nu are decât câțiva inch înălțime, poartă deja în el fiecare măr pe care îl va rodi vreodată. Să zicem că se vor obține cinci sute de lăzi cu mere de pe el; ei bine, toate cele cinci sute de lăzi cu mere erau deja în el când a fost plantat. Dacă n-ar fi așa, de unde ar veni? Vedeți, trebuie plantat, apoi începe să tragă din pământ câtă apă are nevoie ca să dea crenguțe, apoi frunze, flori și în final mere. Înțelegeți? El le scoate afară, nu le bagă înăuntru. Le scoate afară.

De aceea cred că Isus este Izvorul inepuizabil al Vieții. Și când suntem plantați în El, tot ce trebuie să facem este să bem din acest Izvor al Vieții și să luăm tot ce avem nevoie în această călătorie, pentru că tot ce ne trebuie este în El. Și noi suntem plantați în El, în Izvorul inepuizabil al Vieții și din El ne hrănim.

Haideți să ne ridicăm pentru un moment în picioare, în semn de respect, pentru citirea Cuvântului lui Dumnezeu.

Fiindcă ne apropiem de perioada Paștilor, aș vrea să citesc un text din **Evangelia după Ioan 12.12-22** și **Evrei 13.8**:

„A doua zi, o gloată mare care venise la praznic, cum a auzit că vine Isus în Ierusalim,

a luat ramuri de finic și l-a ieșit în întâmpinare, strigând: „Osana! Binecuvântat este Cel ce vine în Numele Domnului, Împăratul lui Israel!”

Isus a găsit un măgăruș și a încălecat pe el, după cum este scris:

„Nu te teme, fiica Sionului; iată că Împăratul tău vine călare pe mânzul

unei măgărițe.”

Ucenicii Lui n-au înțeles aceste lucruri de la început; dar, după ce a fost proslăvit Isus, și-au adus aminte că aceste lucruri erau scrise despre El și că ei le împliniseră cu privire la El.

Toți cei ce fuseseră împreună cu Isus, când chemase pe Lazăr din mormânt și-l înviase din morți, mărturiseau despre El.

Și norodul l-a ieșit în întâmpinare, pentru că aflase că făcuse semnul acesta.

Fariseii au zis deci între ei: „Vedeți că nu câștigați nimic: iată că lumea se duce după El!”

Niște greci, dintre cei ce se suiseră să se închine la praznic,

s-au apropiat de Filip, care era din Betsaida Galileii, l-au rugat și au zis: „Domnule, am vrea să vedem pe Isus.”

Filip s-a dus și a spus lui Andrei; apoi Andrei și Filip au spus lui Isus.”

Evrei 13.8: „Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci.”

Să ne plecăm capetele pentru rugăciune. În acest moment solemn, după ce tocmai am citit acest Cuvânt, este cineva care ar dori să fie amintit în rugăciune, pentru ca Dumnezeu să facă ceva pentru el în timpul acestei adunări? Să ridice mâna toți cei ce doresc aceasta, fiindcă El va ști ce se află după fiecare mână ridicată.

Tată ceresc, ne apropiem de Cuvântul Tău cu respect și în rugăciune, cu inimile și capetele plecate, fiindcă știm că ești credincios Cuvântului Tău. Te rugăm să îndepărtezi de la noi toate lucrurile și îngrijorările acestei vieți, ca să Te putem sluji cu inimi curate, spălate în sângele Mielului.

Te rugăm să faci o mare trezire în această parte a țării, fiindcă suntem aici ca să Te slujim cum știm mai bine și ne predăm pe deplin Ție, pentru acest serviciu. Doamne, îngăduie să se întâmple ceva care să miște inimile oamenilor, pentru că s-ar putea ca acesta să fie timpul când va fi adăugat ultimul mădular al Trupului lui Hristos, după care se va închide ușa. Noi nu știm când se va întâmpla aceasta, dar

suntem atenți la fiecare mișcare.

Te rugăm să-i vindeci pe toți cei bolnavi și suferinzi, fiindcă am privit în jur și am văzut un copilăș foarte bolnav și oameni întinși pe târgi. Doamne, îndepărtează suferințele de la ei, în seara aceasta și în săptămâna care urmează, astfel încât la sfârșitul acestor adunări să nu mai rămână nici un suferind printre noi.

Binecuvântează-i pe acești predicatori pentru colaborarea lor și pentru tot ce au făcut ca să fim împreună. Fie ca oamenii să înțeleagă că păstorul lor a avut pe inimă să-i adune pe toți împreună, fiecare dar și tot ce se poate, spre onoarea lui Dumnezeu, astfel încât adunarea să vadă, să creadă și să crească. Îndură-Te, Tată. Iartă-ne greșelile și răspunde tuturor cererilor care se află în spatele acestor mâini ridicate, inclusiv a mea. Tu cunoști inima mea și știi că doresc ca Isus să Se facă cunoscut, în seara aceasta, printre noi, Tată.

Revarsă binecuvântările Tale peste noi și fă ca atunci când vom pleca de aici, să spunem ca cei doi de pe drumul Emausului, în ziua următoare învierii Tale: *„Nu ne ardea inima în noi în timp ce ne vorbea?”* fiindcă Te rog în Numele lui Isus. Amin. Vă puteți așeza.

Nu vreau să predic sau să iau prea mult timp, dar doresc să pun în ordine câteva gânduri, înainte de a chema rândul de rugăciune, pentru că peste douăzeci și cinci de minute, voi chema rândul și ne vom ruga pentru bolnavi. În fiecare seară, domnul Borders și ceilalți frați, vor încerca să vă explice cum se desfășoară o adunare de vindecare.

Să știți că noi nu ne aflăm aici doar ca reprezentanți ai vindecării divine, ci suntem aici ca să-L reprezentăm pe Isus Hristos în vindecare. Fiecare atribut al lui Dumnezeu este în El, în Cel care a plătit salvarea noastră, vindecarea noastră și tot ce avem. Vindecarea este un lucru secundar, așa că tu nu poți face un lucru principal din ceva ce este secundar. Noi știm aceasta. Cam 86% din slujba lui Isus a fost vindecarea divină, pentru a atrage oamenii, apoi a explicat scopul pentru care a venit aici. Tot așa și noi încercăm să continuăm slujba Lui cât putem mai bine și credem că El a rămas Același ieri, azi și în veci.

Noi știm că *„La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu.*

Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi...” (Ioan 1.1,14). De aceea,

Dumnezeu și Cuvântul Său este unul și același; este Dumnezeu în formă de literă. Tu nu ești mai mult decât cuvântul tău, așa cum nici Dumnezeu nu este mai mult decât Cuvântul Său.

Și fiindcă este această mare sărbătoare, săptămâna mare, cum o numesc ei, apoi vinerea mare și duminica Paștilor, m-am gândit să citesc acest text micuț, în care ni se vorbește despre acei greci cu inimile însetate, care au venit să se închine la sărbătoarea Paștilor, fără să știe că Mielul de Paști urma să fie Hristos.

Inimile lor erau însetate și doreau să-L vadă, pentru că auziseră multe lucruri despre El și despre lucrările mari pe care le-a făcut. Fără îndoială, ei citiseră în Scripturi despre cine era El, despre natura Lui și despre ce avea să facă atunci când va veni, așa că au dorit să-L vadă.

Astfel, au venit la ucenici, iar aceștia le-au dat privilegiul să-L vadă. Vedeți? Ei au ajuns în prezența Lui cu ajutorul slujitorilor Săi.

Și pentru că Isus este Același ieri, azi și în veci, sunt sigur că și noi, aici în Baton Rouge, suntem la fel de flămânzi, ca acei greci, să-L vedem pe Isus.

Când am auzit pentru prima dată despre El, eram încă copil și nu știam ce înseamnă, dar mi-am zis: „Dacă El este Dumnezeu, înseamnă că va fi întotdeauna Dumnezeu.”

Dar natura omului este să pună aceste lucruri mărețe într-un alt timp. Astfel, el îl laudă pe Dumnezeu pentru ce a făcut în trecut și privește spre ce va face în viitor, dar ignoră ce face în prezent. Aceasta este natura omului. Întotdeauna a fost așa și va fi și mai departe.

Grecii aceia au vrut să-L vadă, iar noi dorim același lucru, pentru că El a înviat; El nu este mort, ci este viu. Și dacă este viu și Scriptura întărește aceasta, de ce să nu-L vedem? El a spus: „...lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea... pentru că voi fi cu voi, chiar în voi, până la sfârșitul veacului.” (Ioan 14.12; Matei 28.20). Deci, dacă El este Același ieri, azi și în veci, de ce să nu-L vedem?

Să nu uitați însă că Dumnezeu nu face nimic în afară de ceea ce a făgăduit. Vedeți, El dă o făgăduință, apoi vine și o împlinește. El a cunoscut sfârșitul încă de la început, pentru că este infinit. Noi știm aceasta. El este Omniprezent, Omnipotent și Infinit. Și dacă a cunoscut toate lucrurile mai dinainte este și Atotștiutor.

Dumnezeu Și-a împărțit Scriptura pe epoci. Noi, cei care trăim în epoca aceasta, încercăm să facem ceea ce considerăm că este bine, dar Dumnezeu a dat o făgăduință pentru fiecare epocă și nu Se abate de la ceea ce a spus și nu-Și schimbă felul de lucrare. Să nu uitați că Dumnezeu nu-Și schimbă niciodată felul de lucrare, acesta fiind motivul pentru care putem crede că ceea ce a spus El în Biblie este Adevărul.

Dacă Dumnezeu ar judeca lumea, și o va face, prin cine sau prin ce credeți că ar face-o? Biserica Catolică crede că El va judeca lumea prin ea. Biserica ortodoxă și biserica greco-catolică cred că Dumnezeu va judeca lumea prin ele. Metodistul spune: „Prin biserica noastră,” și la fel spune pentecostalul și toți ceilalți, așa încât o persoană dinafară va fi atât de confuză încât nu va ști ce să facă.

Dar El a spus că va judeca lumea prin Isus Hristos, iar Isus Hristos este Cuvântul, ceea ce înseamnă că El va judeca lumea prin Cuvânt. Aceasta este descoperirea și nimeni nu poate adăuga sau scoate ceva la ea, pentru că dacă o va face, îi va fi scoasă partea lui din Cartea Vieții. Aceasta o spune Cuvântul lui Dumnezeu și noi Îl credem. (Apocalipsa 22.28-19).

Problema este că biserica a încurcat totul, iar când vine timpul să se împlinescă Cuvântul, ei privesc în altă epocă, la ceva ce s-a întâmplat cândva și nu văd ce se petrece în prezent.

Voi, catolicilor, nu i-ați văzut pe acei sfinți. Ce ziceți de franțuzoaica Ioana D'Arc? Preoții au ars-o pe rug spunând că era vrăjitoare, dar ea era o tânără duhovnicească. Da, voi ați ars-o pe rug pentru că vedea vedenii și lucruri. Și ce ați făcut după o vreme, când ați văzut ce greșeală ați făcut? Ați dezgropat oasele acelor preoți și le-ați aruncat în râu, ca pedeapsă. Dar răul fusese deja făcut. Întotdeauna a fost așa. El a trecut pe lângă oameni și ei nu l-au văzut.

Nici chiar ucenicii nu au înțeles, de aceea l-au întrebat pe Isus: „Oare de ce zic cărturarii că întâi trebuie să vină Ilie?”, dar Isus le-a răspuns: „...Ilie a și venit, și ei nu l-au cunoscut.” Atunci au înțeles că le vorbise despre Ioan Botezătorul.” (Matei 17.10,12-13). Vedeți? Nici chiar ei, care au văzut acel glas care striga și care împlinea și Maleahi 3, nu au înțeles deloc, acest lucru trecând pe lângă ei. S-ar putea ca și noi să-l lăsăm să treacă pe alături și să nu-l vedem.

Dacă ar veni într-un sistem sau într-o anumită organizație: în cea metodistă, baptistă, pentecostală sau în alta, ei ar crede, dar ceilalți nu ar vrea să aibă nimic a

face cu aceasta. Dar Dumnezeu nu are nimic a face cu vreo organizație; niciodată n-a avut, pentru că El lucrează întotdeauna individual, cu o singură persoană: cu tine, o singură persoană. Este între tine și Dumnezeu, nu între organizația ta și Dumnezeu, fiindcă El a procedat întotdeauna așa.

Biblia spune că El nu face niciodată nimic, fără să-Și descopere taina Sa robilor Săi proroci. Așa a fost în zilele lui Moise, în zilele lui Ilie și a celorlalți.

Tot Biblia spune că Dumnezeu avea să le dea un semn veșnic: „...fecioara va rămâne însărcinată.” (Isaia 7.14). Ea urma să nască un Copil, pe care noi îl cunoaștem ca Mesia, toată Scriptura, începând de la Geneza, fiind legată de venirea Lui.

Prorocii erau parte din Cuvânt, iar Isus a spus că ei erau numiți „dumnezei.” Și erau, cât timp venea la ei Cuvântul lui Dumnezeu. Astfel, El le-a zis acelor farisei: „Dacă Legea a numit „dumnezei” pe aceia cărora le-a vorbit Cuvântul lui Dumnezeu... cum ziceți voi că hulesc... pentru că am zis: „Sunt Fiul lui Dumnezeu!” (Ioan 10.34,36). Vedeți, nu erau prorocii, ci era Cuvântul lui Dumnezeu, iar Isus era Cuvântul lui Dumnezeu manifestat. El a fost întotdeauna Lumina orei, iar astăzi este la fel.

Dacă priviți aceste biserici care s-au ridicat de-a lungul epocilor, vedeți că ei privesc în urmă și spun: „Aceasta este... Aceasta este...” iar dacă nu vegheați, veți privi la ceva ce a trecut cu mulți ani în urmă și veți umbla în strălucirea altei epoci, în loc să umblați în Lumina orei.

Orice șofer care merge pe drum și se uită în oglinda retrovizoare, va eșua. Așa este. La fel se întâmplă cu surorile noastre de cincizeci de ani, care încearcă să arate ca fetele de șaisprezece ani. Vedeți, voi priviți în urmă.

Priviți înainte! Uitați-vă încotro mergeți, nu de unde ați venit, pentru că Pavel spunea: „Fraților, eu nu cred că I-am apucat încă; dar fac un singur lucru: uitând ce este în urma mea și aruncându-mă spre ce este înainte,

alerg spre țintă, pentru premiul chemării cerești a lui Dumnezeu, în Hristos Isus.” (Filipeni 3.13-14). Voi trebuie să priviți întotdeauna încotro mergeți, nu unde ați fost, fiindcă dacă priviți în oglinda retrovizoare, veți eșua în curând. Aceasta este problema. Acesta este motivul pentru care au eșuat luteranii când a venit Lumina lui Wesley; acesta este motivul pentru care au eșuat metodiștii când au venit

pentecostalii, și dacă nu veghează, și pentecostalii vor eșua. Vedeți, voi priviți întotdeauna în urmă și faceți referire la ce a făcut cineva atunci, dar nouă ni s-a poruncit să privim înainte și să mergem mai departe. Prorociile pentru ei s-au împlinit în timpul lor, aceasta se întâmplă în timpul acesta, iar dacă va mai fi timp, următoarele se vor împlini în timpul acela. Sunt lucruri care trebuie să se îplinească conform Scripturii, cum ar fi: revărsarea Duhului Sfânt peste oameni.

Când a venit Isus, ar fi trebuit să fie recunoscut de cărturari și de ceilalți, dar n-a fost așa, fiindcă erau prea afundați în tradițiile lor. Fariseii, saducheii, irodienii și ce mai erau, erau atât de îmbibați cu acele tradiții, încât nu au recunoscut nici chiar prorociile despre Hristos, care le-a spus: *„Cercetați Scripturile, pentru că socotiți că în ele aveți viața veșnică; dar tocmai ele mărturisesc despre mine.”* (Ioan 5.39).

Ei l-au zis: „Noi suntem urmașii lui Moise.” Dar El le-a răspuns: „Dacă ați fi urmașii lui, M-ați cunoaște, fiindcă Moise a scris despre Mine când a zis: *„Domnul Dumnezeuul vostru vă va ridica un proroc ca mine.”*”

Vedeți? Ei pretindeau că sunt, dar nu erau. Și fiindcă erau îmbibați cu tradițiile lor, nu l-au putut recunoaște, acest lucru repetându-se și acum, fiindcă așa a fost întotdeauna.

Acum haideți să ne întoarcem puțin ca să vedem cine este El. Unii l-au prezentat ca fiind ceva istoric, ceva mareț, în timp ce alții l-au prezentat ca fiind un Om obișnuit, un proroc, un învățător, un Om bun. Dar, conform Scripturii, El este și astăzi ceea ce era atunci, așa că, dacă ne-am duce să-l căutăm în oraș, după ce ne-am uita? Să nu uitați că El a spus că va fi cu noi.

Dacă m-aș duce să întreb pe cineva de El, mi-ar zice: „Este un tip înalt de șase picioare,” în timp ce altul mi-ar spune: „Nu! Nu are decât patru coți înălțime,” ceea ce ne-ar face să fim confuzi. Poate cineva ar zice: „Trebuie să aibă răni la mâini.” Păi, orice fățarnic ar putea avea urme de cuie la mâini și urme de spini pe frunte. Dar, în definitiv, Isus stă la dreapta majestății Celui Preaînalt. Și atunci cum l-am putea recunoaște?

Ei nu l-au recunoscut după îmbrăcăminte, pentru că a umblat printre oameni chiar și după înviere. A umblat chiar și cu unii dintre ucenicii Săi și nu l-au recunoscut. Ați văzut? Deci nu era îmbrăcăminte, fiindcă El era îmbrăcat la fel ca ceilalți bărbați. Nu era nici după organizația Lui și nici după carnetul de membru, pentru că nu avea așa ceva. Dimpotrivă, era împotriva acestor lucruri, iar ei spuneau

despre El: „ Nu știm de unde vine omul acesta.”

Bărbatul orb pe care l-a vindecat Isus, le-a zis: „Este ciudat că voi, care sunteți conducătorii religioși, nu știți de unde vine și totuși El mi-a deschis ochii.” Învățătura acestui om era bună: „Voi sunteți conducătorii religioși de astăzi și totuși nu știți cine este Omul acesta și de unde vin lucrările pe care le-a făcut.” Problema era că ochii lor erau orbiți. Așa trebuiau să fie.

Știți că și biserica din zilele din urmă trebuie să fie așa? *„încăpățânați, îngâmfați, iubitori de plăceri mai mult decât iubitori de Dumnezeu; având doar o formă de evlavie, dar tăgăduindu-l puterea.”* (2Timotei 3.4-5). Este aceeași prorocie, același lucru. Cu siguranță.

În epoca Laodicea, Isus stă și bate la ușă încercând să intre înăuntru, aceasta fiind singura epocă în care El este dat afară din biserică. Deci, noi suntem din nou înapoi de unde am plecat.

Singurul mod de a afla cine este El, este să aflăm cine a fost, fiindcă trebuie să fie Același. Haideți să ne întoarcem să vedem câteva din lucrurile pe care le-a făcut atunci. Noi știm că El S-a născut din fecioară, dar nu vom începe de acolo, ci voi citi din Evanghelia lui Ioan capitolul unu, fiindcă dacă vom vedea ce a fost atunci, vom putea înțelege ce este acum, deoarece El trebuie să fie la fel ca atunci. În ordine. Astfel, vedem că la început El era Cuvântul. Înțelegeți? *„La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu... Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi.”* Deci, El era făgăduința adevărată pentru acel timp, iar aceasta L-a făcut Cuvântul, este adevărat? (Amin). Înseamnă că și astăzi El este tot Cuvântul. El le-a spus să privească la aceasta, pentru că aceasta era: Cuvântul, și Cuvântul S-a făcut trup. Când a devenit Cuvântul, Dumnezeu a venit jos în forma Duhului Sfânt, ca un porumbel, și S-a pogorât peste El, spunând: *„Acesta este Fiul Meu Preaiubit în care Îmi găsesc plăcerea să locuiesc.”* (Matei 3.17).

Imediat după aceea, El și-a început slujba rugându-Se pentru bolnavi și vindecându-i. Atunci toată lumea L-a iubit și era privit ca fiind o Persoană cumsecade.

Să știți că evreii au crezut întotdeauna în vindecarea divină. Ei aveau o scaldătoare la poarta frumoasă din Betesda și acolo stăteau o mulțime de oameni șchiopi, slăbănogi, orbi, care intrau în apa aceea pentru a primi vindecarea.

Dumnezeu a avut întotdeauna o cale pentru vindecare, așa că vindecările pe care le făcea El nu atrăgeau neapărat atenția asupra Lui, ci era ceva mai mare care le atrăgea atenția: Moise și ceilalți proroci au spus cum va fi Mesia și au vorbit despre El, iar acum trebuie să fie identificat cu ceea ce se spusese.

El este Cuvântul, iar în Evrei 4.12 scrie: *„Căci Cuvântul lui Dumnezeu este viu și lucrător, mai tăietor decât orice sabie cu două tăișuri: pătrunde până acolo că desparte sufletul și duhul, încheieturile și măduva, judecă simțirile și gândurile inimii.”*

Când Cuvântul venea la proroci, ei erau identificați prin prorocia lor, pentru că Dumnezeu a spus: *„Când va fi printre voi un proroc, Eu, Domnul, Mă voi descoperi lui într-o vedenie sau îi voi vorbi într-un vis.”* (Numeri 12.6). Cu alte cuvinte, ei vor tălmăci vise, așa cum a făcut Iosif. Aceasta era însărcinarea lor: să aducă, prin descoperire, Cuvântul inspirat, Cuvântul care trebuia să se împlinească, pentru că *„Cuvântul vine la proroci.”*

Biblia spune că atunci când avea să vină în scenă Isus, El trebuia să fie un Proroc. Astfel, Moise a zis: *„Domnul Dumnezeu vostru vă va ridica un proroc ca mine.”* (Deuteronom 18.15). După cum știm, în biserică sunt nouă daruri duhovnicești, dar sunt și cinci slujbe care au fost rânduite de Dumnezeu: apostoli, proroci (profeți), învățători, păstori și evangheliști. Cele nouă daruri duhovnicești lucrează în trupul local al credincioșilor, dar înainte de a fi date în biserică, prorociile trebuie cercetate de doi sau trei judecători, pentru că uneori pot fi greșite.

Însă în ceea ce privește slujba de proroc (profet) el se naște proroc. Cred că lui Ieremia i-a spus Dumnezeu: *„Mai înainte ca să te fi întocmit în pântecele mamei tale, te cunoșteam, și mai înainte ca să fi ieșit tu din pântecele ei, Eu te pusesem deoparte și te făcusem proroc al neamurilor.”* (Ieremia 1.5). Ați văzut? Moise s-a născut proroc, și la fel Ioan Botezătorul, despre care s-a spus cu șapte sute doisprezece ani înainte de a se naște: *„Un glas strigă: „Pregătiți în pustiu calea Domnului...”* (Isaia 40.3). Prorocul Isaia este cel care a vorbit despre el. Vedeți, acești proroci (profeți) s-au născut proroci.

Dar de la Maleahi, timp de patru sute de ani, nu a mai fost trimis nici un proroc pe pământ. Maleahi a fost ultimul proroc care a vorbit despre venirea lui Ioan. El a vorbit despre venirea în scenă a lui Ilie, ca premergător a venirii lui Hristos: *„Iată, voi trimite pe solul Meu; el va pregăti calea înaintea Mea.”* (Maleahi 3.1), acest

lucru fiind întărit de Domnul Isus în Matei 11.10.

Când a început să vorbească, Isus a trebuit să Se identifice, așa că haideți să vedem cum a făcut-o. Dacă ceea ce a făcut nu este biblic, înseamnă că nu a fost Mesia, pentru că El trebuia să vină după cum a spus Scriptura.

Acolo era un bărbat numit Andrei. El a participat la trezirea ținută de Ioan, care spunea că trebuie să vină Mesia. Vedeți? Ioan trebuia să-L anunțe pe Mesia și era atât de sigur de venirea Lui, încât a spus: „*El stă chiar acum printre voi.*” Ioan nu a fost la nici un seminar ca să învețe cum trebuia să fie Mesia, ci s-a dus în pustiu de unul singur, pentru că nu putea fi învățat de un om, ci trebuia să fie învățat de Dumnezeu. Tatăl lui era preot și obiceiul era ca fiul să urmeze calea și meseria tatălui său, dar însărcinarea lui Ioan era mult mai mare și mai importantă. Foarte mulți oameni spun: „Știi, fratele cutare a întrunit calificativul...”

Dar Ioan s-a dus în pustie și a stat cu Dumnezeu până a știut sigur care va fi semnul lui Mesia, iar când s-a întors, a spus: „*Eu nu-L cunoașteam; dar Cel ce m-a trimis să botez cu apă mi-a zis: „Acela peste care vei vedea Duhul coborându-Se și oprindu-Se este Cel ce botează cu Duhul Sfânt.”* (Ioan 1.33). Vedeți, el era sigur că Acela era Mesia.

Andrei și Simon erau pescari, iar Andrei încerca să-l aducă pe fratele lui la adunare.

Cu câțva timp în urmă am citit o povestire despre viața lor, iar acolo scria că ei erau foarte credincioși în religia fariseilor. Numele tatălui lor era Iona și era tot pescar. De multe ori, ei se încredeau în Dumnezeu pentru hrana de toate zilele, fiindcă trebuiau să-și plătească dările din peștii prinși, ca să poată cumpăra mâncare. Într-o zi, bătrânul lor tată, i-a luat pe Simon și pe Andrei și le-a zis: „Băieți, eu am crezut întotdeauna că voi trăi să văd venirea lui Mesia, pe care L-am așteptat în toți anii aceștia, dar acum sunt bătrân și s-ar putea să nu mai trăiesc ca să-L văd. Vreau să știți însă, că înainte de venirea Lui se vor ridica tot felul de imitații și nu vreau să fiți înșelați.”

Întotdeauna va fi așa. Când vine lucrarea adevărată, Satan este imediat acolo și încearcă orice ca s-o dărâme. Astfel, înainte de venirea lui Isus, se spunea că s-au ridicat imitatori care au tras de partea lor grupuri de oameni care au pierit apoi în pustie.

De aceea, bătrânul Iona le-a zis fiilor săi: „Nu uitați că Mesia Se va identifica cu

Scriptura.” O, cum ar trebui să-i învețe și pe oamenii de astăzi!

„Mesia va fi identificat prin Scriptură, pentru că Moise a spus că Domnul Dumnezeu nostru ne va ridica un proroc ca el, iar Moise este conducătorul nostru. Au trecut deja patru sute de ani de când n-am mai avut nici un proroc, dar Moise a spus că vom avea unul. Și fără îndoială, când va veni, El va îndeplini toate cerințele aceluia Proroc.” Noi cunoaștem cu toții textul acela din Scriptură.

Apoi a venit Isus, dar El nu arătase încă nici un semn. Într-o zi, Simon a venit în prezența Lui, probabil foarte sceptic la ceea ce-i spusese Andrei că auzise de la bărbatul venit din pustie, care îi atrăgea pe oameni la râu și-i boteza. El nu putea crede din cauză că în timpul acela s-au întâmplat tot felul de lucruri în Palestina. Totuși, în ziua aceea a ajuns în prezența Domnului Isus.

Haideți să vedem cum s-a purtat El, ieri, față de sămânța aleasă, față de Simon care era hotărât mai dinainte.

La început, Dumnezeu nu era Dumnezeu, ci era marele Elohim, iar în Sine erau toate acele atribute, care erau gândurile Lui. Apoi gândul a fost exprimat și a devenit Cuvânt, pentru că cuvântul este un gând exprimat.

Să nu uitați că dacă ați fost vreodată în gândul lui Dumnezeu, ați fost întotdeauna acolo, iar dacă ați primit Viața veșnică, sunteți atributele sau exprimarea gândurilor Lui pentru acest timp. Există o singură Viață veșnică, iar tu ai existat în gândurile Lui încă înainte de a fi lumea. Acesta este motivul pentru care a spus că a făcut alegerea înainte de întemeierea lumii și nu după ce credem. Tu ai fost întotdeauna în gândurile Lui.

A fost în gândul Lui să fie Om, de aceea Isus a fost chipul Lui exprimat. Înțelegeți? El urma să fie Tată, Fiu, Mântuitor, Vindecător. La început nu a existat nici măcar un înger sau ceva, dar când a creat îngerii, a devenit Dumnezeu, pentru că primea închinare. Toate acestea sunt manifestarea gândurilor Lui.

Acolo nu era nimic greșit, și totul se desfășura în ordine. Dar nu vă faceți griji, pentru că ceasul lui Dumnezeu ticăiește în continuare și El va avea o Biserică fără pată sau zbârcitură, pentru că aceasta a fost în gândurile Lui. Cel mai important lucru este că sunt acolo, dar voi sunteți?

Și iată că gândul veșnic al lui Dumnezeu S-a exprimat în Fiul. El era Dumnezeu,

Emanuel, Cuvântul.

Sper că nu vă asurzesc. N-am vrut să strig la voi, dar uneori nu mă pot controla și vorbesc prea tare.

Când Simon a ajuns în fața Lui și li s-au întâlnit privirile, Isus i-a zis: „*Tu ești Simon, fiul lui Iona.*” (Ioan 1.42). Lucrul acesta a pus inima pescarului pe jar. El nu știa carte și nu avea nici o educație, dar a știut imediat că Acela este Cuvântul, pentru că i-a cunoscut gândurile inimii. Mesia era acolo. Și chiar dacă Biblia spune că era neștiutor și needucat, Petru a devenit conducătorul bisericii din Ierusalim.

El a căzut la picioarele lui Isus, pentru că a știut cine era. Și nu l-a cunoscut doar pe el, ci și pe bătrânul său tată credincios, care nu mai era. Cuvântul cunoștea gândurile din inimile lor. Da, Isus a privit spre ei și le-a cunoscut gândurile. Înțelegeți? Biblia spune că „*Cuvântul lui Dumnezeu cunoaște gândurile inimii.*” (Evrei 4.12).

Aceasta dovedea că El era mai mult decât un proroc; dovedea că era Cuvântul, Prorocul Învățător, Prorocul Dumnezeu. El era tot ce erau ceilalți proroci, era Dumnezeu Proroc. Înțelegeți? El era Emanuel, Dumnezeu reprezentat în plinătate în Fiul Isus Hristos, pentru că este scris că „*Dumnezeu era în Hristos împăcând lumea cu Sine.*” (2Corniteni 5.19). Aceasta l-a convins pe Petru, pentru că în fața lui era dovada biblică despre care îi vorbise credinciosul său tată și care arăta că Acesta era Mesia.

El este și astăzi Același care a fost ieri. Cum putea să Se identifice mai mult? El nu S-a identificat prin diplome importante, nici ca mare preot, ci a făcut-o prin Cuvântul lui Dumnezeu. Cuvântul vorbea prin El, identificându-L. În felul acesta a fost cunoscut cine era.

Acolo mai era un bărbat care se numea Filip. El studiasse sulurile împreună cu un alt bărbat care se numea Natanael, iar când a văzut cele întâmplate, inima i s-a aprins și n-a mai putut sta liniștit, fiindcă știa că Acela era acolo. El era un bărbat obișnuit, dar Filip a știut că era Mesia, așa că a alergat cam cincisprezece mile după deal, ceea ce i-a luat cam o zi ca să meargă și să se întoarcă, să-l găsească pe cel cu care studiasse sulurile, un bărbat drept și cinstit.

Și printre noi sunt bărbați care își dedică întreaga viață studierii Cuvântului.

Deci, Filip s-a dus să-l găsească pe Natanael. Când a bătut la ușă, probabil că i-a deschis soția acestuia care i-a spus: „Tocmai s-a dus sub smochinul de acolo.” El cultiva smochini.

Când l-a găsit, Filip i-a zis: „*Vino să vezi pe cine am găsit noi, pe Isus din Nazaret, Fiul lui Iosif.*” (Ioan 1.45). Dar acest evreu cinstit, pe nume Natanael, i-a răspuns: „Stai puțin, Filipe. Cum spuneai că se numește Omul acela?”

„Isus din Nazaret.”

„Ar putea ieși ceva bun din Nazaret?” Și cred că Filip i-a dat cel mai bun răspuns care se putea: „*Vino și vezi.*” (Ioan 1.46). Nu sta acasă și critica, ci vino și vezi! Cercetează Scripturile și vino să vezi! Poate pe drum, Filip a început să-i spună: „Noi știm din Scriptură că Mesia va fi un Proroc, fiindcă așa a spus Moise. Ți-l mai amintești pe pescarul acela care nu știa nici să-și scrie numele?” „Da.” „Ei bine, lui i-a spus cine este.” Mi-l imaginez pe Natanael spunând: „Trebuie să văd și eu aceasta.”

Când au ajuns, Filip l-a dus în prezența lui Isus, ca să-L audă predicând. Natanael l-a privit și a văzut un om obișnuit, îmbrăcat ca orice om simplu. Nu avea nimic deosebit. Uneori, El vorbea în pilde, așa că nu-L înțelegeau nici chiar ucenicii Săi, dar aceasta nu le-a slăbit credința în El, ci L-au crezut oricum.

Odată, în jurul Lui s-a adunat o mare mulțime de oameni și toți ziceau: „O, ce Om mare! Ce Proroc mare este galileanul acesta!” În vremea aceea mergea pe la toate bisericile, pentru că toți îl doreau. Dar într-o zi a început să le propovăduiască învățătura, ceea ce a schimbat lucrurile, pentru că din momentul acela nu a mai fost atât de popular. Însă Semnul însoțea Glasul.

Când Natanael a ajuns în prezența Sa, Isus s-a întors spre el și a spus: „*Iată cu adevărat un israelit în care nu este vicleșug.*” (Ioan 1.47). Acest lucru l-a mișcat atât de tare pe Natanael încât nu a știut ce să facă, și a zis: „De unde mă cunoști, Rabi? Nu m-ai văzut niciodată, fiindcă ne întâlnim pentru prima dată.” Poate el se gândea că atunci când va veni Mesia, Dumnezeu va deschide un culoar din cer, va coborî într-una din marile lor denominațiuni și va zice: „Caiafa, Îl voi trimite jos pe Mesia!” Apoi va veni Mesia și va spune: „Am ajuns,” iar îngerii vor confirma: „Acesta este EL!”

Dar El trece peste capetele acestor oameni orbi, așa că ei nu știu ce s-a întâmplat.

Înțelegeți?

Deci, Natanael L-a întrebat: „Rabi, de unde mă cunoști?” Și Isus i-a răspuns: „*Te-am văzut mai înainte ca să te cheme Filip, când erai sub smochin.*” (v. 48). Oh, ce ochi!

El te vede și pe tine și te cunoaște, pentru că este Același ieri, azi și în veci.

Ce ochi! A văzut la o zi depărtare după deal: „Te-am văzut când erai sub copac.” Ce a făcut Natanael atunci? A căzut la pământ și l-a spus: „*Rabi, Tu ești Fiul lui Dumnezeu, Tu ești Împăratul lui Israel!*” El a crezut. De ce? Pentru că a văzut dovada că El era Cuvântul. Cum? Prin faptul că Isus putea deosebi gândurile inimii. Da.

Dar acolo erau și unii care nu credeau. Astfel, unii din preoții care stăteau acolo, ziceau: „Acesta este Beelzebul!” Semnul era făcut și Scriptura era împlinită, dar preoții aceia trebuiau să dea un răspuns adunării lor. Și nu puteau răspunde altfel, decât să spună ori că El era Mesia, ori că era doar un ghicitor. Dar ghicitorul este purtat de un duh rău, deci este un drac, așa că ei au spus: „*...Omul acesta scoate dracii cu Beelzebul, domnul dracilor.*” (Luca 11.15). Atunci Isus le-a zis: „Vă iert pentru aceasta.” Spunea aceasta pentru că Jertfa nu fusese dată și legământul nu era încă făcut. Deci, El a zis: „*De aceea vă spun: orice păcat și orice hulă vor fi iertate oamenilor; dar hula împotriva Duhului Sfânt nu le va fi iertată.*” (Matei 12.31). Vedeți unde ne situăm noi astăzi?

Însă Filip și Natanael au crezut din toată inima. Acesta a fost felul în care S-a identificat Isus ca fiind Mesia.

Noi știm că pe pământ sunt numai trei rase de oameni și că ele se trag din fiii lui Noe: Sem, Ham și Iafet. Aceste rase sunt evreii, neamurile și samaritenii. Noi, neamurile, eram păgâni și ne închinam la idoli. Mă refer la romani și la neamurile care trăiau în timpul acela, anglo-saxonii; dar evreii și samaritenii Îl așteptau pe Mesia.

Când Se afla pe drumul spre Ierihon, mai jos de Ierusalim, Isus a zis: „Trebuie să trec prin Samaria.” Astfel, S-a dus în Samaria și S-a așezat lângă o fântână. Astăzi este la fel ca atunci, pentru că ei nu s-au schimbat deloc. Acolo este o panoramă frumoasă, iar vița de vie crește pe pereții de piatră. Isus S-a așezat lângă acea fântână și i-a trimis pe ucenici să cumpere ceva de mâncare, iar în timp ce ei erau

plecați, a venit acolo o femeie cu renume rău. Era o femeie frumoasă, dar făcuse lucruri urâte. Ea a venit să-și ia apă, pe la ceasul acela, fiindcă nu putea veni împreună cu celelalte fete și femei onorabile. Nu era posibil așa ceva. Mai întâi luau apă ele, apoi veneau celelalte: prostituatele și altele.

Când am fost în Est, eu le-am privit cum duceau ulcioarele cu apă pe cap și nu vărsau nici un strop. Nu știu cum făceau aceasta.

În timp ce cobora găleata în fântână, ea a auzit un glas care-i zicea: „*Dă-Mi să beau!*” Surprinsă, a privit în jur și a văzut un bărbat de vârstă mijlocie care stătea acolo.

Trebuie să fi arătat mult mai bătrân decât era în realitate, deoarece în Ioan 8 scrie că iudeii l-au zis: „*N-ai nici cincizeci de ani, și ai văzut pe Avraam!*” Deci, probabil arăta cam de cincizeci de ani, deși nu avea decât treizeci. Și El le-a răspuns: „*Adevărat, adevărat vă spun că mai înainte ca să se nască Avraam, sunt Eu.*” (Ioan 8.57-58).

Noi nu știm cum arăta, deși unii pictori l-au pictat așa cum s-au gândit ei c-ar fi arătat. Mă refer la Hofmann, Sallman și alții.

Atunci femeia l-a zis: „*Aici este discriminare rasială. Tu ești evreu, iar eu samaritană, și noi nu avem nici o legătură unii cu alții.*” Dar El i-a răspuns: „*Dacă ai fi cunoscut tu darul lui Dumnezeu și Cine este Cel ce-ți zice: „Dă-Mi să beau,” tu singură ai fi cerut să bei.* Și Eu ți-aș da Apa pe care nu mai trebuie s-o scoți.” Ce făcea El prin această conversație? Încerca să-i contacteze duhul, ca să vadă ce era în ea. Tatăl Îl trimisese acolo, la fel cum m-a trimis și pe mine aici. Eu nu știu de ce. El stătea acolo și vorbea cu ea, iar femeia l-a zis:

„*Părinții noștri s-au închinat pe muntele acesta; și voi ziceți că în Ierusalim este locul unde trebuie să se închine oamenii.*” Dar El i-a răspuns: „*Femeie, crede-Mă că vine ceasul... și acum a și venit, când închinătorii adevărați se vor închina Tatălui în duh și în adevăr; fiindcă astfel de închinători dorește și Tatăl.*” (Ioan 4.20,23).

Și discuția a continuat așa, până când a aflat care era problema ei. Câți din adunare știu care era problema ei? Sigur că da, avusese prea mulți bărbați. Astfel, El i-a zis: „*Du-te, de cheamă pe bărbatul tău și vino aici*”.

Femeia l-a răspuns: „N-am bărbat.” Isus i-a zis: „Bine ai zis că n-ai bărbat.

Pentru că cinci bărbați ai avut; și acela pe care-l ai acum nu-ți este bărbat. Aici ai spus adevărul.” (v. 16-18).

Acum fiți atenți! Preoții aceia care nu au putut vedea Cuvântul manifestat în fața lor, au spus: „El este Beelzebul!” dar femeia aceea cu renume rău, care avusese cinci bărbați, a răspuns imediat: „Doamne, văd că ești proroc.” Și a continuat: „Știu, că are să vină Mesia (căruia I se zice Hristos); când va veni El, are să ne spună toate lucrurile.” (v. 19,25).

Vedeți, femeia aceea decăzută știa mai mult despre Cuvântul lui Dumnezeu, decât știu jumătate din predicatorii din țară. Așa este. Ea a zis: „Știu, că are să vină Mesia (căruia I se zice Hristos); când va veni El, va face aceste lucruri.”

Și dacă ieri a fost așa, înseamnă că și astăzi este la fel. Înțelegeți? Așa S-a identificat El înaintea evreilor și a samaritenilor. Acesta a fost El ieri.

Deci femeia l-a zis: „Știu, că are să vină Mesia (căruia I se zice Hristos); când va veni El, are să ne spună toate lucrurile. Dar Tu, cine ești?”

Și Isus i-a zis: „Eu, Cel care vorbesc cu tine, sunt Acela.” (v. 25-26).

Atunci femeia și-a lăsat găleata, a alergat în cetate și le-a zis oamenilor de acolo: „Veniți de vedeți un Om care mi-a spus tot ce am făcut; nu cumva este Acesta Hristosul?” (v. 29).

Aceasta a fost identificarea Lui înaintea evreilor și a samaritenilor, dar nu și înaintea neamurilor. Însă în Luca 17, El spus: „Ce s-a întâmplat în zilele lui Noe se va întâmpla la fel și în zilele Fiului omului:

mâncau, beau, se însurau și se măritau până în ziua când a intrat Noe în corabie; și a venit potopul și i-a prăpădit pe toți.

Ce s-a întâmplat în zilele lui Lot se va întâmpla aiudoma: oamenii mâncau, beau, cumpărau, vindeau, sădeau, zideau;

dar, în ziua când a ieșit Lot din Sodoma, a plouat foc și pucioasă din cer și i-a pierdut pe toți.

Tot așa va fi și în ziua când Se va arăta Fiul omului.” (Luca 17.26-30).

Peste tot sunt trei feluri de oameni: credincioșii, cei care se pretind credincioși și

necredincioșii. Dacă sunteți atenți, Isus identifica zilele lui Lot cu timpul venirii Lui: „*Ce s-a întâmplat în zilele lui Lot se va întâmpla aiudoma...*” Ce anume? Pentru aceasta El a citit din cartea Genezei, de unde citim și noi. Isus a zis: „...*în zilele lui Noe,*” și: „...*zilele lui Lot.*” Priviți ce au făcut oamenii în zilele lui Noe și în zilele lui Lot, pentru că este aceeași Scriptură. Noi observăm că în zilele lui Lot, a fost chemat afară dintre oameni un bărbat, iar el avea alături un grup care reprezintă Biserica duhovnicească. Mă refer la gruparea lui Avraam. Tot acolo era și nepotul său, Lot, care l-a părăsit și s-a dus în Sodoma, unde sufletul său era chinuit din pricina păcatelor din cetate. Dar soția nu i-a permis să facă nimic în acest sens, pentru că ea aparținea de cluburile și societățile din cetate.

Sunt atât de mulți „Lot” și astăzi, care știu că acele lucruri sunt greșite, dar femeia, biserica de care aparțin, îi amenință că dacă spun ceva le ia tichetul de masă.

Avraam aștepta fiul făgăduit. Este adevărat? Un fiu duhovnicesc făgăduit. (Adunarea spune: „Amin!”). Dar Lot, care era acolo jos, uitase de fiu și trăia în Sodoma împreună cu soția și copiii lui. El a devenit primarul orașului și era o personalitate, iar soția lui aparținea la toate cluburile, ceea ce înseamnă că o duceau foarte bine.

Acum vreau să fiți puțin atenți! Lumea nu a mai fost în starea aceea până acum. Priviți la grupul chemat afară! La Avraam au venit trei îngeri, iar doi dintre ei s-au dus în Sodoma, unde au propovăduit pocăința: „*leșiți afară de acolo! leșiți afară de acolo!*”

Priviți cum S-a identificat înaintea lui Avraam, Cel care a rămas cu el. Nu uitați că doar cu o zi sau două înainte de acest eveniment, el se numise Avram și nu Avraam (Abraham), iar soția lui se numise Sarai, nu Sara (Sarah). Numele „A-b-r-a-h-a-m” este format din șapte litere (în limba română este format doar din șase litere: „Avraam”, dar în limba ebraică are tot șapte litere ca în limba engleză), iar „S-a-r-a-h” (în limba română: „Sara”) este format din cinci litere, harul. Priviți-L pe Cel ce stătea acolo și mânca pâine, unt și carne de vițel și bea lapte de vacă. Și în timp ce mânca, a vorbit cu Avram și i-a zis: „Abraham.” De unde știa El că numele lui era acum „Avraam?” Pentru că era Cuvântul. „*Avraam, unde este nevastă-ta, Sara?*” Femeile din vremea aceea nu se amestecau în treburile bărbaților, ci stăteau deoparte. Și Avraam l-a răspuns: „*Uite-o în cort!*” (Geneza 18.9).

Atunci El a zis: „*La anul pe vremea aceasta, mă voi întoarce negreșit la tine, după*

cum am făgăduit.” Făgăduința fusese dată cu douăzeci și cinci de ani în urmă, iar acum, Sara avea nouăzeci de ani, iar Avraam o sută. Erau doi bătrâni aduși de spate, el cu lațele atârând pe spate, iar ea cu un șal pe umeri și cu baston. „...*Mă voi întoarce negreșit la tine; și iată că Sara, nevasta ta, va avea un fiu.*” (v. 10).

Când a auzit aceasta, Sara a râs în sinea ei și a zis: „*Cum se va face lucrul acesta? Acum, când am îmbătrânit, să mai am poftă? Domnul meu, bărbatul, de asemenea, este bătrân.*” Voi înțelegeți ce vreau să spun. Între ei nu mai erau de mulți ani relațiile care sunt între un bărbat și o femeie, pentru că ea avea nouăzeci de ani, iar el o sută. Pântecul ei era mort, viața din ea era moartă și nu mai avea dorințe. „Să mai am poftă ca o femeie tânără, cu bărbatul meu care este și el bătrân?” Și a râs. Dar Îngerul, Mesagerul, Bărbatul acela care stătea cu spatele spre cortul în care era ea, a zis: „*De ce a râs Sara?*” Cine era Acesta? Și priviți: după ce a fost adusă jertfa, S-a făcut nevăzut.

Amintiți-vă că Avraam L-a numit Elohim. Câți știți aceasta? Știți. Așa este. Elohim este Dumnezeu cel Atotputernic în chipul unui om. El era Cuvântul, pentru că cunoștea gândurile. Înțelegeți?

Dumnezeu în trup. Ce mărturisește aceasta? Că „*în zilele din urmă,*” cum spunea Isus, „*Fiul omului Se va descoperi Bisericii Sale,*” Bisericii care nu este în Babilon.

Noi avem o biserică de Babilon: denominațiunile. Ele sunt în Babilon. Și îi avem pe Billy Graham și pe Oral Roberts care strigă la ele. Vouă, istoricilor, vă spun că niciodată, în epocile Bisericii, nu a fost în Babilon vreun bărbat care să predice și care să aibă numele cu terminația „**h-a-m**” până în zilele noastre, Billy **Graham**, care are numele format din șase litere și nu din șapte. El predică pocăința în mijlocul lor, orbindu-le ochii prin Evanghelie. Dar pentru cei chemați afară, pentru Biserica aleasă, a venit Unul care avea semnul că era Dumnezeu descoperit în trup.

Isus era Dumnezeu arătat în trup, iar în seara aceasta, El Se descoperă din nou în Biserica Sa, într-un trup de carne. Înțelegeți? Da? Dumnezeu în Biserica Sa este din nou Cuvântul, Fiul omului fiind descoperit în timpul din urmă, așa cum S-a descoperit în zilele Sodomei.

Amintiți-vă că Dumnezeu le-a dat evreilor și samaritenilor semnul că El era Cuvântul despre care a vorbit profetul Moise. Ei L-au așteptat patru mii de ani, în timp ce noi a trebuit să-L așteptăm două mii de ani, ceea ce înseamnă că El

trebuie să Se identifice și pentru noi, la fel cum a făcut atunci, pentru că altfel ar fi greșit prima dată. Dumnezeu trebuie să lucreze de fiecare dată la fel, pentru că altfel ar fi greșit la început. Astfel, dacă l-a salvat pe primul om pe baza credinței...

Prieteni, să știți că Dumnezeu nu Se schimbă niciodată. După ce omul a căzut în Eden și căuta îndurare, Dumnezeu a hotărât să-l salveze. Și l-a salvat prin vărsarea sângelui unui nevinovat, este adevărat? Aceasta înseamnă că El nu Se schimbă niciodată.

Noi am ridicat clădiri, am făcut denominațiuni, sisteme educaționale, dar El a rămas Același și salvează numai prin sânge, pentru că nu Se poate schimba. El rămâne credincios felului Său de lucrare, Cuvântului Său și procedează întotdeauna la fel ca prima dată, pentru că altfel ar fi greșit la început.

Acesta este motivul pentru care va fi întocmai cum a făgăduit Cuvântul lui Dumnezeu. El trebuie să lucreze la fel; trebuie să fie în Biserica Sa din zilele din urmă, așa cum a făgăduit.

Să nu uitați că acesta a fost ultimul semn pe care l-a primit Biserica Sa înainte de venirea fiului făgăduit, este adevărat? Biserică, fii atentă cum a fost în zilele acelea! Noi avem tot felul de semne, vindecări, minuni, vorbiri în limbi, prorocii, dar nu uitați: trebuie să avem un ultim semn! Să nu uitați că atunci lumea neamurilor a fost arsă, iar în timpul acesta se va întâmpla la fel. Dar chiar înainte de venirea focului, Se va descoperi Fiul omului. Ascultați! *„Peste puțină vreme, lumea nu Mă va mai vedea; dar voi Mă veți vedea, pentru că Eu voi fi cu voi până la sfârșitul lumii.”* Vedeți? Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci, de aceea: *„Domnule, am vrea să-L vedem pe Isus.”* Să ne plecăm capetele.

Tatăl nostru ceresc, Scriptura ne spune că Dumnezeu l-a înviat a treia zi, iar în Ioan 14.12 scrie că *„cine crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu; ba încă va face altele și mai mari decât acestea, pentru că Eu Mă duc la Tatăl.”*

Doamne Isus, timpul devine tot mai întunecat și neclar. Biserica este pierdută în pustiu și pribegeste de colo-colo, iar oamenii merg de la o organizație la alta și de la o denominațiune la alta.

Doamne, vino în mijlocul nostru, în Cuvântul Tău făgăduit și intră în fiecare inimă care este aici. Intră în inima și în viața mea și identifică-Te în seara aceasta cu credința noastră, dovedind că ai înviat din morți, fiindcă ești Același ieri, azi și în

veci. Îngăduie să fii văzut de grupul acesta de oameni, fiindcă ne-am adunat aici pentru că dorim Viața. Ce lucru mare este să știm că învierea și Viața este printre noi, identificându-Se nu cu niște povești mistice, ci cu Cuvântul făgăduit. „*Ce s-a întâmplat în zilele lui Noe... și ...în zilele lui Lot se va întâmpla aidoma... și în ziua când Se va arăta Fiul omului.*” (Luca 17.26,28,30).

Tată, Te rog să Te înduri în seara aceasta de cei bolnavi și nevoiași, precum și de cei bolnavi sufletește, de cei care au aderat la o biserică dar nu știu nimic despre primirea Duhului Sfânt, și să-i ajuți să aprobe fiecare Cuvânt scris în Biblie cu „Amin.” Pentru ei, Biblia este o Carte tainică și nu o pot înțelege, dar ajută-i să-L primească pe Interpretul acestui Cuvânt, care nu are nevoie de nici un alt interpret, decât de El însuși, făcându-L viu. Îndură-Te Tată, fiindcă Te rugăm aceasta în Numele lui Isus. Amin.

Vă rog să mă iertați, pentru că am depășit timpul cu vreo zece minute. Voi chema câteva numere de rugăciune și mă voi ruga pentru ei. Vă rog să nu vă mai plimbați prin sală, ci să stați liniștiți într-un loc.

Haideți să vedem dacă El va veni în seara aceasta și Se va identifica. **„Domnule, am vrea să-L vedem pe Isus.”** Și dacă va veni, veți vedea Viața Lui făcând exact ce a făcut atunci, fiindcă trebuie să procedeze la fel. Înțelegeți?

El a spus: *„Eu sunt vița, voi sunteți mlădițele.”* Ce? Mlădițe. Ei bine, Viața care este în Viță, trebuie să fie și în mlădițe. Să vă povestesc ceva.

Poate că nu toți cei prezenți aici sunteți cultivatori de fructe, citrice... (Cineva spune: „De prune.”). Ce? Prune? În ordine.

În urmă cu câțva timp am fost la fratele Sharrit și el avea un pom citric care avea pe el vreo nouă soiuri de fructe: lămâi, grapefruit, tangerine, tangelo, portocale, așa că l-am întrebat pe fratele: „Ce fel de pom este acesta?”

„Un portocal,” a răspuns el.

„Și cum de face atâtea feluri de fructe diferite?”

„L-am altoit.”

„Și la anul va rodi portocale?”

„O, nu,” a răspuns el. „Fiecare mlădiță altoită va rodi după soiul ei. Mlădița de lămâi va face lămâi, cea de grapefruit va face grapefruit...” „Cum adică?”

„Toate sunt citrice.”

„Acum am înțeles. Îți mulțumesc, Doamne.”

Vedeți, noi ne-am altoit organizația în această Viță și astfel ea trăiește prin Viața Viței, dar face propriile roade, după soiul ei. Dar dacă pomul acela de portocal va da o mlădiță nouă, aceea va face portocale. Tot așa, Viața a venit de la Isus Hristos și ei au scris o Carte a faptelor în urma primei Biserici, iar dacă va crește încă o mlădiță originală, se va scrie o altă Carte a faptelor, care va fi la fel ca prima, pentru că trebuie să fie la fel...

.....

...Nu mai este timp să-i luăm pe toți, dar haideți să începem repede de la litera „M”. Să ridice mâna cine are numere cu litera „M”. Cine are numărul unu? Numărul doi? Chiar aici. În ordine. Vino aici, domnule. Să ridice mâna cine are numărul trei..

Uitați-vă și la cei de pe târgi, iar dacă sunt strigate numerele lor, aduceți-i aici, fiindcă cred că nu pot umbla. În ordine.

Uitați-vă la numere în timp ce sunt strigate. Uitați-vă și la cel de lângă voi, pentru că s-ar putea să fie surd, și urmăriți-i pe ușierii care cheamă numerele.

Să ne oprim la numărul cincisprezece. Numerele nu se pot schimba, așa că persoana trebuie să vină să ia numărul și să-l păstreze.

Să așteptăm puțin până când vin toți. În ordine. Acum vă rog să fiți respectuoși și să stați liniștiți.

Credeți că tot ce v-am spus în seara aceasta este o făgăduință a Scripturii? (Adunarea spune: „Amin!”). Că este adevărul? (Amin.). Ei bine, dacă este adevărul, înseamnă că este Cuvântul lui Dumnezeu și El este obligat față de Cuvântul Său și față de fiecare făgăduință dată. Credeți aceasta? (Amin). Credeți că în timpul din urmă, El Se va face cunoscut și neamurilor, așa cum S-a făcut cunoscut evreilor și samaritenilor? Dacă credeți, ridicați mâna și spuneți: „Eu voi crede.” (Eu voi crede). Amin.

Din câte văd, nu cunosc pe nimeni. Să ridice mâna toți cei care știu că nu îi cunosc. Desigur, peste tot în sală și la balcon.

Odată, a fost o femeie care nu a avut număr de rugăciune, dar posedea ceva mai bun: ea avea credință, așa că a zis: „Eu Îl cred pe Omul acela, iar dacă voi putea să ating haina Lui, voi fi vindecată.” Câți din voi cunosc povestea femeii cu scurgerea de sânge? (Amin). În ordine.

Să mai observăm ceva, până când se pregătește rândul de rugăciune.

Femeia aceea nu avea număr de rugăciune, dar avea credință. Ea nu avea nici un text din Scriptură pe care să se sprijine, dar cu toate acestea, a spus: „Eu Îl cred pe Omul acela, iar dacă voi putea să ating haina Lui, voi fi vindecată.” Astfel, s-a strecurat printre oameni și s-a atins de haina Lui.

Ați văzut vreodată cum sunt îmbrăcați oamenii din Palestina? Haina de deasupra este lungă și largă, iar pe dedesubt mai au o haină. Și haina Domnului era largă, așa că El nu a simțit atingerea fizică a femeii, dar cu toate acestea a spus: „*Cine M-a atins?*”

Petru și cei ce erau cu El au zis: „Învățătorule, noroadele Te împresoară și Te îmbulzesc, și mai întrebi: „Cine s-a atins de Mine”? (Luca 8.45).

Dar Isus a răspuns: „S-a atins cineva de Mine, căci am simțit că a ieșit din Mine o putere.” Din El a ieșit o putere, de aceea a zis: „Am slăbit.” Apoi s-a uitat prin audiență, a văzut-o pe femeie, i-a spus despre scurgerea de sânge pe care o avea și că credința ei a vindecat-o. Câți cunosc povestea? (Amin). Acesta este adevărul.

Frați predicatori, Biblia spune că „El este Marele Preot care poate fi atins prin simțirea neputințelor noastre.” (Evrei 4.15). Este adevărat? (Predicatorii spun: „Amin!”). Dar adunarea crede aceasta? (Amin).

El stă la dreapta lui Dumnezeu, ca Mare Preot, și poate fi atins prin simțirea neputințelor noastre. Atunci cum ar trebui să acționeze dacă L-am atinge? Dacă este Același ieri, azi și în veci, ar trebui să facă la fel ca atunci, este adevărat? (Amin). Atunci să credeți, iar când vă rugați să vă încredeți în El, fiindcă dacă puteți atinge haina Lui, veți vedea ce va face Dumnezeu. Atinge-L și spune: „Doamne Isuse, eu știu că predicatorul acesta nu mă cunoaște, dar Tu mă cunoști și îmi vei vorbi prin el când Te voi atinge.”

Ce este acesta? Un dar. Darul Dumnezeu nu este ca un cuțit cu care să poți tăia, ci a avea un dar de la El înseamnă să știi să te predai pe deplin și să te dai pe tine la o parte, astfel încât să poți fi folosit de Dumnezeu cum vrea El. Darul nu este ceva ce ți se dă în mână ca să poți tăia în jur. Tu trebuie să te dai la o parte, ca să poți fi folosit de Duhul Sfânt. Este adevărat, penticostalilor care vorbiți în limbi? Vă dați la o parte.

Ei bine, același lucru este și aici. Dacă Se va îndura, veți accepta ceea ce spune, știind că El este prezent aici? Atunci nu veți mai avea nevoie de un număr de rugăciune.

Avraam a zis odinioară: „Judecătorul cerului și al pământului va face ceva rău?” Pe parcursul acestei săptămâni, vom arăta că El va face și în aceste zile din urmă după făgăduința Lui și că acesta este Adevărul. Și dacă El este aici și veți vedea lucrările și Cuvântul Său făgăduit, care nu este ceva mitic, ci este Cuvântul pe care L-a făgăduit, veți crede?

Eu nu vă cunosc, iar uneori vin vedenii... și nici măcar nu-mi mai amintesc ce am spus, așa că lăsați aparatele să înregistreze. Acum fiți respectuoși.

Aceasta este doamna? Se întâmplă să fie o femeie, la fel ca în întâmplarea din Ioan 4, unde s-au întâlnit pentru prima dată în viața lor, un bărbat și o femeie. Noi nu ne cunoaștem. Dacă este adevărat, ridică mâna să vadă și audiența. În ordine. Tu nu ești femeia samariteană și eu nu sunt Domnul, dar suntem doi oameni care s-au întâlnit pentru prima dată, în locul acesta. Și dacă El este Același ieri, azi și în veci, va vorbi cu tine, la fel cum a vorbit cu femeia aceea.

Când a fost aici fratele Borders, aveam șase sute și ceva de invitații în Statele Unite și peste ocean, dar când mi-a zis: „Este un grup de oameni în Baton Rouge,” i-am răspuns: „Atunci stabilește adunarea acolo.” Am simțit că trebuie să fac aceasta și am făcut-o, dar nu știu unde voi merge în continuare. Tot ce știu este că acum sunt aici.

Aici este o persoană, iar eu am predicat Cuvântul care spune că El este viu și Se va arăta într-un trup uman, așa cum a făcut-o și în vechime. Înțelegeți? Tot ce era Dumnezeu, a turnat în Hristos, și tot ce era Hristos, a turnat în Biserică. Acesta este El, Hristos în noi.

Doamnă, eu aș putea să te aduc aici sus, să-mi pun mâinile peste tine și să spun:

„Neputința ta s-a dus. Domnul te-a vindecat,” ceea ce ar fi în ordine. Eu sunt de acord, sută la sută cu aceasta, pentru că așa spune Biblia. Dar cum ar fi dacă El ar sta aici și ți-ar spune ceva ce ai făcut sau ceva ce nu ar fi trebuit să faci? Dacă ți-ar spune aceste lucruri, ai ști dacă este adevărat sau nu, iar dacă îți va spune ceva din viitor, va fi și aceasta în ordine, este adevărat? Aceasta Îl face să fie El. Eu spun aceste cuvinte numai ca să intru în legătură cu duhul tău, așa cum a făcut și El cu femeia de la fântână, când i-a zis: *„Dă-Mi să beau!”*

Acum vreau să observați un lucru. Priviți fața femeii, fiindcă expresia ei s-a schimbat chiar acum. Ea este conștientă că se întâmplă ceva. Câți ați văzut fotografia cu Lumina aceea supranaturală? Chiar în clipa aceasta este peste femeie. Este un fel de Lumină portocalie.

Eu nu pot să te vindec. Aș vrea s-o fac, dar nu pot, pentru că Dumnezeu este Vindecătorul, credința ta în El. Ești foarte nervoasă și ai ceva și la gât. Abia poți vorbi, de fapt vorbești în șoaptă. Este din cauza glandei tiroide. Așa este. Acum crezi? O clipă! Ei cred că eu ghicesc aceste lucruri. Tu ești o persoană cumsecade, fiindcă am un contact bun cu tine, prin Duhul Sfânt. Ai fost sfătuită să te operezi, dar nu ai vrut. Și încă ceva: ai și o astmă care te supără. Acesta este adevărul, nu-i așa? Cineva de aici te cunoaște. Crezi că este El? Atunci crede, pleacă de pe platformă și fii bine. Să crezi din toată inima. Amin.

Credeți din toată inima? *„Dacă poți crede, totul este posibil.”*

Ce mai faci, domnule? Presupun că suntem străini unul pentru celălalt. (Fratele spune: „Te-am mai întâlnit o dată când ai fost la Baton Rouge.”). Deci ne-am mai întâlnit... Păi a trecut ceva vreme de atunci, așa-i? Cred că vreo doisprezece ani, sau chiar mai mult. Oricum, chiar dacă ai fost în adunarea mea, nu știu nimic despre tine, dar Dumnezeu te cunoaște.

Aici este o Lumină, iar eu trebuie s-o urmăresc ca să văd unde merge. Aceasta este ungera. Este ca un vis, ca și cum ai visa ceva.

Tu ești un bărbat, iar când Domnul Isus a întâlnit un bărbat pe nume Simon Petru, S-a legitimat înaintea lui. Și ce s-a întâmplat? De atunci numele lui a fost schimbat și s-a numit Petru. Aceasta i-a spus Domnul, că se va numi Petru. Dacă Domnul Isus îmi va spune care este problema ta, vei crede că sunt slujitorul Lui și că El este prezent?

Va crede orice persoană de aici, acest lucru? (Amin). Poate ești cunoscut de oameni, fiindcă ești din oraș. Văd că ești tulburat de ceva... Da, este vorba de o hemoragie abdominală. (Fratele spune: „Așa este.”). Este o ulcerăție, este adevărat? (Amin).

Acum credeți? (Adunarea spune: „Amin!”). Așa a făcut și Domnul nostru, nu-i așa? El este Cel care face aceste lucruri, crezi? (Fratele spune: „Amin”). Isus i-a spus lui Simon care era numele lui, așa-i? Dacă Dumnezeu îmi va spune care este numele tău, vei crede? (Amin). În ordine, domnule Lewis Carrie. (Amin). Așa este. Du-te mai departe. Amin. Să ai credință în Dumnezeu.

Voi credeți? (Adunarea spune: „Amin!”). El este Același ieri, azi și în veci.

Sunt un străin pentru tine, așa-i soră? Eu nu te cunosc, nu te-am văzut niciodată. Ești mai tânără decât mine și ești la o depărtare de mii, de ani de zile, dar El este Același ieri, azi și în veci. Crezi aceasta? (Sora spune: „Amin!”). Crezi?

Tu știi că dacă ai sta lângă fratele tău, nu te-ai simți în felul acesta, fiindcă este altceva, o Prezență blândă, smerită și plăcută, este adevărat? Ridică mâna să vadă și audiența. Eu privesc chiar acum Lumina aceea care Se învârte în jurul ei.

Doamna este aici pentru altcineva, pentru fiica ei. Așa este. Crezi că Dumnezeu îmi poate spune... Tu vrei s-o aduci în adunare. Crezi că Dumnezeu poate să-mi spună care este problema ei? Vei pune batista aceea peste ea și vei crede că se va face bine? Are probleme cu spatele. Așa este. Du-te și crede. Pune batista peste ea și se va face bine. În ordine. Să crezi!

Credeți din toată inima? *„Toate lucrurile sunt cu puțință pentru cel ce crede.”*

Ce mai faci? Presupun că suntem străini unul pentru altul. Eu nu te cunosc pe tine și tu nu mă cunoști pe mine, dar Domnul ne cunoaște pe amândoi. Domnul i-a spus un singur lucru femeii de la fântână și întreaga cetate a crezut. Nu te teme, pentru că nu te va mai supăra nimic. Văd că nu ești un critic, pentru că Duhul Domnului nu ar veni la tine, dacă ai fi. Și pentru că ești credincios, nu ai motive să te alarmezi. Tu ai o ruptură. Așa este. Crezi că Domnul Isus te va vindeca? Dacă îți mai spun ceva, vei crede mai mult? Ai un nodul, dar nu este pe față, ci la spate. Dacă este adevărat, mișcă mâna. În ordine, acum crede. Du-te, crede și vei fi bine.

Credeți cu toții în adunare? (Amin). Aceasta ar trebui să-i facă pe toți să realizeze

că se află în prezența lui Dumnezeu. În ordine.

Domnule, crezi că Dumnezeu poate să-ți vindece artrita și să fii bine? (Fratele spune: „Da.”). Dacă, da, du-te mai departe și spune: „Îți mulțumesc, Doamne Isuse.”

Vino, doamnă. Văd că te dai foarte greu jos din pat, pentru că și tu ai artrită. Dacă vei crede din toată inima, Dumnezeu te va face bine. Crezi? În ordine. Atunci du-te și spune: „Îți mulțumesc, Doamne Isuse. Cred din toată inima.”

Vino, domnule. Suferi de o stare nervoasă și de prostată. Ai și artrită. Crede din toată inima și vei fi bine și tu. Du-te, crede în Dumnezeu și vei fi bine. În ordine.

Vino, doamnă. Crezi că sunt slujitorul lui Dumnezeu? Bine. Crezi că Dumnezeu poate să te vindece de problema pe care o ai la inimă? (Amin). Atunci du-te și spune: „Îți mulțumesc, Doamne, pentru că m-ai vindecat de boala de inimă.” În ordine.

Vino, domnule. Crezi că ceea ce vezi este Adevărul? Dacă ți-aș spune că boala de stomac de care suferi, te-a părăsit și că poți merge să iei masa, ai crede? În ordine. Atunci du-te și mănâncă-ți cina, fiindcă vei fi în ordine.

Tu ești umbrat de cancer. Crezi că Dumnezeu te va face bine și vei fi vindecat? În ordine. Du-te și spune: „Îți mulțumesc, Doamne Isuse, fiindcă cred că totul s-a terminat.”

Aici este o inimă nervoasă. Crezi că Dumnezeu te va vindeca și vei fi bine? Atunci du-te, crede din toată inima și spune: „Îți mulțumesc, Doamne Isuse.”

Vino, doamnă. Privește aici. Tu ai mai multe probleme, dar cea mai gravă este problema de la inimă. Crezi că Dumnezeu te va vindeca și vei fi bine? Atunci spune: „Îți mulțumesc, Doamne Isus. Cred din toată inima.” În ordine.

Tu ai căzut și de atunci ai probleme cu ochii. Vederea ți-a slăbit atât de tare încât abia mai vezi în jur. Crezi că Dumnezeu te va face bine? Crede și poți avea aceasta. Amin. Vă provoc să credeți!

Problema pe care o aveai la stomac, te-a părăsit. Crezi? Atunci du-te, bucură-te și spune: „Îți mulțumesc, Doamne,” căci vei fi bine.

Doamna cu rochie verde... tu încerci să atingi ceva. Crezi că Dumnezeu îmi poate spune pentru ce te rogi? Dorești să scapi de problema cu bila. Doamna mai corpolentă de lângă tine, crede că Dumnezeu o va vindeca și pe ea de problema cu bila? Crezi? Dumnezeu să se îndure și să te vindece. Amin.

Trebuie să credeți, pentru că El poate lucra numai în măsura credinței voastre. Câți de aici vor să creadă din toată inima? (Adunarea se bucură).

„Domnule, am vrea să-L vedem pe Isus!” El a înviat din morți și este viu în Biserica Sa, arătând că venirea Lui este aproape.

Lumea va arde așa cum a ars în zilele Sodomei, fiindcă atomii s-au adunat și sunt gata să înceapă focul. Dar înainte de aceasta, trebuie să vină Fiul în persoană, Isus Hristos, și să-și ia Biserica acasă. Credeți aceasta din toată inima? (Amin).

Credeți că El este Același ieri, azi și în veci? (Amin). Câți credeți că El este prezent aici și că făgăduința potrivit căreia *„aceste semne îi vor însoți pe cei ce vor crede: dacă își vor pune mâinile peste bolnavi, bolnavii se vor însănătoși,”* este adevărată? Ridicați mâinile.

Acum puneți-vă mâinile unii peste alții, acolo unde sunt bolnavi. Am întârziat și mă tem că ei trebuie să închidă. Puneți-vă mâinile unii peste alții, dar nu vă rugați pentru voi înșivă, ci pentru cei peste care v-ați pus mâinile, fiindcă El este aici să vă vindece pe fiecare în parte. Doar credeți!

Tată ceresc, noi credem din toată inima că în prezența lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, diavolul și-a pierdut puterea și influența. Isus Hristos este viu!

Satan, ieși afară, pentru ca acești oameni să fie vindecați spre slava Împărăției lui Dumnezeu.

- Amin -